

Heinrich Heine,
Belsazar

Die Mitternacht zog näher schon;
In stummer Ruh lag Babylon.

Nur oben in des Königs Schloß
Da flackerts, da lärm̄t des Königs
Troß.

Dort oben in dem Königssaal
Belsazar hielt sein Königsmahl.

Die Knechte saßen in schimmernden
Reihn,
Und leertern die Becher mit funkeln-
dem Wein.

Es klirrten die Becher, es jauchzten
die Knecht';
So war es dem störrigen Könige recht.

Des Königs Wangen leuchten Glut;
Im Wein erwuchs ihm kecker Mut.

Und blindlings reißt der Mut ihn fort;
Und er lästert die Gottheit mit
sündigem Wort.

Und er brüstet sich frech und lästert
wild;
Der Knechte Schar ihm Beifall brüllt.

Der König rief mit stolzem Blick;
Der Diener eilt und kehrt zurück.

Er trug viel gülden Gerät auf dem
Haupt;
Das war aus dem Tempel Jehovas ge-
raubt.

Heinrich Heine,
Belšacar'

*tradukita de Manfredo Ra-
tislavo*

Ripozis pace jam Babel'
Dum meza nokto, en mal-
hel'.

Nur supre en la reĝkastel'
Vidiĝis flagre torĉa hel'.

Kun sia reĝ-korteganar'
Festenis tie Belšacar'.

Jen malplenigante pokalojn
kun vin'
De l' reĝ' servistaro amuzas
sin.

Ĝojigis la reĝon de l' glasoj
tintad'
Kaj de la servistoj gajega
kriad'.

La reĝo ardis pro la vin',
La vino aŭdacigis lin.

Tentate de la aŭdacem'
Li diras vortojn de blas-
fem'.

Senhonte la reĝo glorias sin,
La servistar' aplaŭdas lin.

Vokite de l' fiera reĝ'
Servist' ekstaras de la seg',

Alportis li multon da ora
ilar'
Rabitan for de l' Javea al-
tar'.

Heinrich Heine,
Belšacaro

tradukita de Richard Schulz

Jam basis de la nokt' duon'.
Trankvile kuſis Babilon'.

Nur supre en la reĝkastel'
Fenestrojn traflagras torĉa
hel'.

Reĝ' Belšacar' de Babilon'
Festenis en la festsalon'.

Tumultis laŭte de l' reg' sek-
vantar'.
Tintigis pokalojn barbar'
kun barbar'.

La reĝo aŭskultis obstine
kun ĝu'
La virojn jubili, pliigón de l'
bru'.

Ekardas tre la reĝa vang'.
Riskemas tre la reĝa lang'.

Kaj senripense pekas li
Kaj blasfemas terure, spi-
tante al Di'.

Kaj paradas sen hont' kaj
kun defi'.
Aplaŭdas tre la koteri'.

Orgoje sonas de l' reĝ' or-
don'.
Jam hastas kaj revenas pe-
on'.

Surkape pezas la ora vazar',
El templo Javea la rab-
akapar'.

...

...

...

Und der König ergriff mit frevler Hand Einen heiligen Becher, gefüllt bis am Rand.	Kaj sanktan pokalon per peka man' Ekkaptis la reĝo, vokante: „Je l' san'!“	Kaj ekprenis la reĝ' per krima man' La plej sanktan pokalon kun fia rikan'.
Und er leert ihn hastig bis auf den Grund, Und er rufet laut mit schäumendem Mund:	Kaj malplenigis li tiun ĉi, Kun bušo ŝaŭmanta elvokis li:	Kaj li malplenigas ĝin ĝis la fund', Kriaĉas el malvirta abund':
„Jehova! dir künd' ich auf ewig Hohn — Ich bin der König von Babylon!“	„Jave', je eterno mi mokas vin, - Regant' de Babelo mi nomas min!“	„Javeo, mi mokas pri via kron' - Mi estas reĝo de Babilon'!“
Doch kaum das grause Wort erklang, Dem König wards heimlich im Busen bang.	Apenaŭ tion eldiris li, Ektimon sentis li en si.	Apenaŭ sonis for la vort', La reĝon ekkaptis la tim' de l' mort'.
Das gellende Lachen verstummte zu- mal; Es wurde leichenstill im Saal.	Mutiĝis la rido en unu mo- ment', De l' morto regis la silent'.	La akra ridado formortis je l' hor'. Silentis tuj la vira ĥor'.
Und sieh! Und sieh! An weißer Wand, Da kam's hervor wie Menschenhand;	Kaj jen! Kaj jen! Sur blan- ka mur' de man' aperis la kontur';	Jen vidu! el la blanka mur' Aperis homa mankontur'.
Und schrieb, und schrieb an weißer Wand Buchstaben von Feuer, und schrieb und verschwand.	Kaj skribis, kaj skribis sur la mur' Literojn el fajr' kaj forigis de sur.	Kaj skribis, skribis sur la mur' Kaj ree forigis post flamgra- vur'.
Der König stieren Blicke da saß, Mit schlitternden Knien und toten- blaß.	Genu-tremante sur sia seg' kadavre pala jen sidis la reĝ'.	Jen ankaŭ for regal-plezur'. Rigide rigardis la reĝ' pro terur'.
Die Knechtenschar saß kalt durch- graut, Und saß gar still, gab keinen Laut.	La korteganoj pro terur' Silente sidis, spiris nur.	La viroj sidis mutaj pro tim'. Horor' sentiĝis en ĉies anim'.
Die Magier kamen, doch keiner ver- stand Zu deuten die Flammenschrift an der Wand.	La magiistoj vokitaj de li Ne povis klarigi tion ĉi.	Eĉ magoj ne sciis laŭ rita mezur' Klarigi la flamskribajon de l' mur'.
...	...	...

Belsazar ward aber in der selbigen
Nacht
Von seinen Knechten umgebracht.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17).

Arg-205-407 (2004-03-06 17:43:12)

Murdata estis Belšacar'
Samnokte de sia servistar'.

En tiu ĉi nokt', de la servi-
staĉar'
Murdata estis Belšacar'.

Traduko de la Germana poemo “Belsazar” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 1984-03-30.

*MR-109-2 / Arg-205-408
(2004-03-10 11:49:13)*

Traduko de la Germana poemo “Belsazar” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de RICHARD SCHULZ (Rikardo Ŝulco, *1906-07-12 – †1997-09-26).

Arg-205-409 (2013-02-26 15:10:47)

Tiu traduko aperis en 1984 en la n-ro 61, 1984/7 de la “Vestfaliaj Flugfolioj”, kiun Richard Schulz, kiu nomis sin Rikardo Ŝulco, eldonis mem. Li indikis kiel aŭtoron de la germana-lingva originalo: Henriko Hajno. Tiu estas la germana poeto Heinrich Heine. Pri Richard Schulz vidu la vikipedian retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Richard_Schulz.